

Scrupulus enim a subditis vix alie auferibi-
lis p̄sertim in materia sacramentalis cōfessionis
hoc auferret. Expediēs videt̄ vt nulla sentē-
cia excoicacōis ferret̄ nisi p̄ otumacia facta
in rebus pure spūalibus vt vbi t̄nsgressio
verget manifeste in disphioēz fidei ⁊ suo spū-
alis libertatis. Nō enī debet vt videt̄ ḡuoz
eē in foro exteriori puicio t̄nsgressiois q̄
dāpnū fuit illatum. Expedientius est in
multis defectibus illos vel tollerare vel ad
bonū finem ordinare q̄ p̄ fulmiācōes sentē-
ciaz ⁊ cōdēpnacōez aut p̄ p̄dicacōes rigoro-
sas eos conari fundit⁹ extirpare vt de ence-
nijs p̄ma die āni de capellais mercēnarijs
et similibus

De penitencia

Iuina lex. et non solum cōstitutio
obligat ad cōfessionē sacramēta-
lem post p̄cēm actuale vt fiat se-
mel ante mortem. Nec occurē

simul tpe ad iustificacōnem impij necē est
que sunt. infusio caritatis. expulsio culpe.
ouerfio liberi arbitrij in deū. et p̄cēi detesta-
tio. Homo nō semp tenetur immediate
cōfiteri ymo nec cōteri nec peccatum s̄b pena
noui p̄cēi mōrlis. Dat enī spaciū penitentie
deus. quale scit fragilitati n̄e sufficē ⁊ illud
quātum sit in oibus ḡnalis regula diffinice

nulla pōt. Obmissio in cernētibus con-
fessionē sicut in alijs actibz preceptoz non
uocat obmissio nisi fit respū actus pncipa-
lis dū deberet fieri a nō respū circūstāiarū
q̄ vel aīcedunt vel cōmittant vel subsequū-
tur. alioqñ obmissioēs in vna obmissione
numerarētur infinite. Omis oticō indu-
dit confessionē in actu vel in habitu aut in
pposito vel in voto eā vero fieri actu cessante
impedimento alio quadruplex casus otēt
Prim⁹ institucō ecclie semel in āno. scd⁹ sus-
ceptō eucaristie vel celebracō a sacramētoz
aliorū susceptio scdm quosd. terci⁹ piculū
mortis x̄similit̄ imminētis. quart⁹ cōscia
q̄ alias nō hēbitur oportuitas pccā otitēdi
In rēcordacōe pccā mōrlis dū missa iā pueit
vsq; ad hoc vt omode sine scādalo desei vel
interrūpi nō valeat aut dū sacerdos alius
deest a vrg; nccitas sufficit oticō includens
ppositū otitēdi. Circūstātiarū q̄druplex
est dīa. q̄dam imptinētes q̄dam minuētes
quedam agguantes. quedā in aliam spēm
tūsmutantes. Et hęc vltime non solū sunt
circūstātie sed pccā. Ideo sūt de nccitate sub
expressione otitēdi. primas non expedit
dicē. nec scd⁹as regularit̄. terci⁹as expm̄ere
sepe vtile est. et qñq; scdm quosdā necesse

Circūstantiarū expressio in cōfessione talis
vel in talibus verbis circūlocutiōibz expressa
sufficit p̄ quā cōfessor de magnitudinē peccatorū
eius qui cōfiteatur p̄ absolucōe et penitentiā
discrete cōferēdis instruatur. Expediit nō
nūq̄ circūstantias de articulo vel inquirē
vel dicere tum ad recūdam humiliacōem
cōfiteatis tum ad eius quietacōez postmodū
magis hūcā q̄ oīa dixerit. tum q̄ circūstā
cie multe quas eē nullas aut veniales ar
bitrat̄ cōfiteas peccata sua mortalia. tum de mīq̄
ex hoc q̄ vna circūstātia habita. cōfessor de
alijs videtur quas cōfiteas pudore pressus
celat. Cognito de statu eius qui cōfiteatur
quāq̄ noc̄ plurimū nimīū sup̄ circūstātiarū
particularitate interrogacō p̄sertim in peccatis
carnalibus. tum ne cōfiteas recūdia mo
tus quāq̄ mentiat̄ et pueri et puella et hoc in
hijs qui nō eēt necia dici. tum ne scanda
lizent̄ et inflāmet̄ in noīacōe peccatorū prius
cognitorū. p̄pterea discretio maxīā requirit̄
et semp̄ a ḡnālioribus interrogacōibus ad
sp̄cialiores gradatim et sēsīm veniet inuo
candaq̄ manū eius quo obsteccante edu
cit̄ coluber tortuosus Secretum omissum
fidei alterius celat̄ est de iure naturali. hoc
enī rōnabilē quilibz sibi vellet fieri et alter

socialis conuictus depiret multo amplius si
gillū confessionis secretū esse debet et nullo ca
su signo aut verbo reuerandū. Confitens
debet regularit̄ in peccatoꝝ suozū explicacōe
celare oplices suos. nisi dum aliter confitei
non potest sicut in incestu cū m̄re vel vnica
sorore aut nisi sic dicat et apud talē q̄ reue
lacō debeat prodesse non obesse eis qui dete
gimur. Quo casu n̄lo min⁹ magna cautela
requirit̄ apud confitentē et confessoꝝem ne
zelo proficiendi indiscreto fallant. Omnia
ad confessionē p̄tinētia vt penitētia iniuncta
et interrogatiōes facte et cetera nō inducētia
ad malū sūt de confessionis secreto p̄pter qđ
peccāt si nō excusat eos ignorātia illi q̄ peni
tētiās suas et ea q̄ sacerdos eis dixit passim
dicūt et q̄ etiā sup hoc inq̄rūt qm̄ talia p̄ in
diredū causant aliqui irrisioneꝝ sacerdotis.
aut confessi culpā. Qui seduxit alios ad pe
catū tenet̄ p̄ posse eos postmod̄ ad viā vi
tatis reducē nō min⁹ q̄ de dāpno tpali illa
to. Sic de infamacōe et filibz et hoc debz cōfel
sor inducē confitē. Cōfessus nolēs p̄cēm
suū reuelat̄ p̄ confessoꝝem si petat̄ illud cōfessio
nē detegē nez tñ adhuc ē tuū confessoꝝi illud
on⁹ assumē si remediū possit aliē incōmod̄
adhiberi. Nullus semel rite sacramentalit̄

absolutus sup vno crimine. pot nisi de consensu
suo libere obligari ad ampli⁹ ostendū. Si
sit oppositū in quibusdā regioibus aut casibz
institucōis positue quibus homo sponte se
subdit et hoc faciūt. Si confessor viximilit
p̄suatur sollicitare aut sollicitari ad peccata
vtrputa ad lubricitatē p̄sona hoc timēs debz
ab illo si sit suus curatus petē licentiā alteri
ostendi. qua nō obtenta pot n̄lomin⁹ alii
ostendi et absolui. De statu eoz qui confessi sūt
tunc est vt confessor nichil dicat neqz ad vi
tupiu sicut constat neqz ad laudē ne inde con
fessi supbiant ne p̄tēa ipi et alij in ypocritism
fide confitēdi dilabant. Iudex cogē volēs
ad euclacōnem confessiois pccat et tenetur
p̄bre sibi non r̄spondē aut dicē hoc non esse
de foro suo. q̄ si opponat qm̄ tacendo et non
negando notare videtur q̄ confessus sit in
culpa. R̄ndendū est q̄ sacerdos alit̄ agē
nō pot. Ideo nullū scandalū suo vicio depu
tat. Pccōri q̄uis non sufficienti penitēti
vt q̄ p̄positū habz actuale peccādi in futurz
vtilē est confiteri et abstinentias certas re
cipe cui tamē confessor exp̄sse itez et iterū
p̄testet q̄ neqz absoluit neqz pot neqz peni
tentie tales aut talis confessio eundē liberant
qm̄ itez eadē pccā cōfiteri teneat. Micioz

est opinio p peccatoribus dicens sufficere ad
absolucōis sacramētalis fructuosam susce
pcōnem q̄ confessus nō habeat aduale p̄p̄si
tum peccandi hoc enim dicūt esse non ponē
obicē. sed alia sententia q̄ requirit aduale
p̄positum posituū nō peccandi in futurū p
babilior est atq; securior. Virtute dauū
a meriti xpi danē in qualib; confessione sa
cramentali indulgētie sed quāte nouit de
fit etiam ut attritō minus sufficiens fiat in
confessione contritō. Soli adu confessi de
peccatis suis capaces sūt indulgētiarū suarū
que danē vere penitētib; et confessis nisi
dicat sufficere esse in gracia et mēbris ecclie
a ita ly confessis ibidē sumit̄ pro confessioē
in p̄posito vel in voto. Dies indulgētiarū
referūtur ad penitētiarū p̄ vita hac inuictas
sic enī text⁹ sonat vidē tñ q̄ inuictio gñā
lis q̄ bñ fieri solet vt oia bñ faciēda cedāt
in rēmissionē p̄fit in hoc et sufficiat vbi etiā
penitētia spūalis totidē dies q̄ sonāt indul
gētie neq; q̄ inuictis. Indulgētiarū non
ēcipit ille q̄ nō porrigit man⁹ adiutēs iux
ctētū bullarū a ita diues melioris cōdicōnis
est quo ad aliqua q̄ religiosus a mendic⁹
Clauē sacramētali non nōbilit̄ errātē
in impositōne penitētie confessus p̄ illā p̄nā;

si fecit absolutus est a pena et culpa virtute promissionis cuiuslibet liberalis et arbitrarie dei et peccatorum in persona sacerdotis. Tunc est cum qua penitentia que sponte suscipit et verisimiliter adimplebitur ducere confessos in purgatorium quod cum magna non implenda precipitate in infernum. Reueniens penitentiam in hac vita stulte facit. nonominus absolvens est si hoc non ex infidelitate qua credit non esse purgatorium aliud in hoc faciat. Sed vel propter timentiam corporis aut infirmitatem aut pauperem vel aliud simile nulli invito iniungenda est penitentia publica pro peccato secreto secundo de publico. Similiter nullus pro castigacionem scandalizandus est publice pro peccato occulto secus pro publico ubi si scandalizetur peccator scandalum illud non imponenti sed sibi qui meruit imputetur. Diuisio confessionis si ad hypocritam aut pro nimio pudore fiat impedit veritatem absolucionis secus ubi auctoritas superioris in casibus reseruatim et bona fides simplicium hoc faciunt et excusant. aut ubi confessor forte presumetur scandalizari ex peccato confessi et non horetur pro tunc confessor alius secretus cui absque probabili scandalo peccata omnia reuelari possent aliqua tamen possent. Videat tamen quilibet quod rationabiliter consciat scandalum sibi fingit

Dum nescit ofitens de quibusd' actibus
an fereit illos aut q̄ intēōe ⁊ quomō fereit
vt sepe contingit dicat sub odicōne scrupulos
suos ut sic neq; mēciat neq; absoluōne de
fraude. Curatus obligat⁹ prochiano se
mel in āno dare eucaristie sacramētū teneē
ei dare si petat publice q̄ntūcūq; sciat nō pe
nitē nisi causa refutacōis fuit nota vtpote
excōicacō publica vel p̄cēm notoriū de qb⁹
nō satisfecit publice. Sec⁹ p̄tea de sacerdote
in secreto vel q̄ nō teneē ministrare vel pro
tpe quo ad hoc neq; obligat. Forma
absoluōis ab excōicacōe ista est q̄ debet p̄
mo fieri. Ego absoluo te a s̄tēria excōicacō
nis et restituo te sacramentis ecclie in noie
p̄ris ⁊ fi. ⁊ spūs s̄i. Deinde sequit̄ absoluō
p̄ p̄cīs si i excōicacōe p̄cēm icludet̄ necāno
ofitēdū sacramentalit̄. Ego absoluo te a pec
catis tuis In noie p. ⁊ fi. ⁊ s. s. amē. Tunc usq;
est in istis formis nil immiscē. Mateia suffi
ciēs in sacramēto ofessiois est hō p̄cōr ori
tus de p̄cīs sp̄te subiciēs se suo sacerdoti q̄
subiectō nō est p̄prie iurisdicōis. Alioqn̄ pa
pa nulli ofiteret̄ si est volūta a q̄ p̄t̄ n̄lomi
n⁹ impediri vel artai p̄ supiorē vt nō q̄litet
p̄cōr cuilib; sacerdoti possit se subicere pro
p̄cō. Ep̄s nō min⁹ h̄z auctoritatē ofituēdi

coadiutores confessores in sua dyocesi q̄ cu
rat⁹ in sua prochia. Caueat tamē ep̄s ptur
bare eccl̄asticā ierarchiā tollendo dirē vel
indirē potestate curatoꝝ absq; culpa eorū
vel causa manifesta. Confessio ficta reite
rati ex integro debz scdm pbabiliorē opioēz
q̄uis durior est q̄ non habz effem suū post
mod̄ cessante fictio ē sicut baptism⁹ ⁊ hoc qz
penitētia reiterabil̄ est non sic baptism⁹ cū
etiā qz nulla ibi absolucō sacramental̄ fuit
s; potius noui pecc̄i addicō. Non est fictio si
pecc̄or dicat oīa quoz actu r̄cordatur q̄uis
nō oīm recordatur sed est fictio dū scienter
celat aliqd̄ aut in pposito pecc̄adi pseuerat
aut scit ⁊ scire debet qz a tali nō p̄t absolui

Penitētiarū alia est recōcilians q̄lis fieri
nequit nisi in gr̄cia. Alia est satisfaciens vel
exsoluēs qualis fieri potest extra gr̄ciā sic
qz illi⁹ iteracō nec̄ia nō existit p̄mo et talis
solucō r̄sp̄cū q̄rūdā penaz t̄paliū debitaz
forte ponētur in inferno. Satisfactōnem
p̄prie vt talis est opantur sola opa penalia
que scilic; volūtas naturalit̄ refugit ⁊ hinc
penā habēt iuste equidē vt pecc̄m volūtariū
inuolūtaria pena redimat. Per oīa spū
alia qualia sūt or̄eplacō ⁊ amor dei p̄t fieri
satisfactio. tum. qz anexa est pro statu isto

fatigatio corporis tū quia cōtra p̄p̄riā indina
cōem om̄odi intellectus ⁊ volūtas abnegat
se in obsequiū fidei et caritatis. Vnū pro
altero posse satisfacere cōcedit liberalitas dei
dū causa futeft vel ex impotentia illius pro
quo fit satisfactō vel de mandato suo ⁊ cari
tate satisfaciētis vel superioris auctoritate ta
liter ordinantis. De m̄imomo

Onſēfus mutu⁹ ex p̄ſſus p̄ verba
de p̄n̄ci quo t̄nſſerēt p̄ p̄petuo cor
pus viri in p̄t̄rē mulieris ⁊ eorū
⁊ in eis p̄p̄n̄q̄. cōiūctio talis ordi
natur caufat m̄imomū de Jure naturali et
diuino limitatur cōſenſus ad certas p̄ſoās
cum certis circūſtantijs ⁊ quātq̄ aliter fuit
attemptatum poteft illud inualidāe ſupior
auctoritas. Votum ſolempnizatum per ſuf
cep̄cōnem ordinis vel religionis nō magis
ex natura ſua videtur dirimere m̄imomū
iam contractum q̄ ſimplex ſed hoc proueit
ex eccleſie cōſtituto maxime cum in illo diſ
penſare poſſe papam probabilis ſit opinio

Mat̄imonialis cōiūctio vnius mulieris
cum pluribus viris repugnat juri natura
li non econtra quoniam corpus viri plus
valet pro quanto plures fecundare ſufficit
et jta olim pluribus licebat ſūgi v̄xoribus